

Alzina de ca n'Amat

Sant Esteve Sesrovires

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Ca n'Amat
Emplaçament A l'entrada a la finca.

Coordenades:

Latitud: 41.50631
Longitud: 1.87709
UTM Est (X): 406287
UTM Nord (Y): 4595573

Classificació

Número de fitxa 08208 - 73
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 6257002DF0965N0001GO

Fitxes associades:

[Ca n'Amat](#)

Autoria de la fitxa Manuel Julià i Macias / Margarita Costa Trost
Data de registre de la fitxa: ds., 30/10/2010 - 02:00

Descripció

L'Alzina de Ca n'Amat està situada a l'entrada a la finca de Ca n'Amat, entrant pel carrer del Motnegre. Aquesta alzina per la seva magnitud i constitució esdevé un exemplar singular a considerar dins el patrimoni natural del municipi. L'Alzina de Ca n'Amat disposa d'un tronc o soca que tot just enlairar-se del

terra es divideix en quatre troncs diferents, cosa que la converteix en un exemplar botànic d'una gran bellesa i singularitat. Al costat del tronc de l'arbre hi ha un poema gravat en un tros de fusta i col·locat sobre una peanya de ferro forjat. El poema és d'Antonio Machado i diu: "A la Encina. Brotas derecha o torcida con esa humildad que cede solo a la ley de la vida, que es vivir como se puede." L'Alzina disposa d'un escossell de forma circular amb el límit construït amb peces de maó massis col·locades a plec de llibre i també disposa de tres projectors collats a l'escossell, que il·luminen tot el seu volum.

Història

L'Alzina (*Quercus ilex*) també coneguda com aglaner, aulina o bellotera, és un arbre de fullatge persistent, de la família de les fagàcies (Fagaceae). Etimològicament, tant alzina com aulina provenen del llatí "ilicina" o "elicina", derivat d'"ilex", alzina. Aglaner, "que fa glans", és derivat de gla, el fruit de l'alzina. Bellotera, "que fa bellotes", és derivat de bellota de l'àrab "balluta". La capçada és ampla i densa, fulles de 3 a 7 cm, el·líptiques o oblongues, subenteres (tenen lòbuls) o amb dents poc espinoses. Les fulles són de color verd fosc a l'anvers i grisenques i piloses al revers. Es tracta d'una planta de sexualitat monoica, les flors masculines estan agrupades en llargs aments que deixen anar el pol·len al vent i les femenines són solitàries i d'elles es desenvolupen els fruits. Floreix a la primavera durant abril o maig. La seva alçada varia entre 5 i 20 metres i el seu tronc, a cops, com en aquest exemplar, apareix dividit des de la base. És un arbre de creixement lent.

Bibliografia

CHANES, Rafael. "Deodendron. Arboles y arbustos de jardín en clima templado". Ed. Blume. Barcelona, 1969.

